

Nói Thế Cho Nó Phỉ

Hôm nay trời lạnh lại (chỉ ấm có một ngày). Không còn gió heo may mà nghe sắp bão tuyết...

Thêm một năm nữa hết nhưng thời tiết vẫn còn để có buổi hoàng hôn, có nơi...dài ba tháng!

Như Na Uy không nắng. Như Phần Lan cứ mưa. Những nơi có rừng thưa đang trở mình xanh mới...

Sống là để chờ đợi có một lần đổi thay. Có người thì vui ghê, có người thì buồn lắm...

Chữ Nhân Tình lạnh, ấm...tùy bàn tay người cầm!

Có nơi đường rẽ năm, có nơi đường rẽ bảy. Thẳng thì đã xa xăm, cong thì càng diệu vợi...

Không đi thì không tới. Tới được chẳng tận cùng? Bao người bỏ quê lòng, thấy đâu quê ruột thịt?

Mất dần người thân thiết...thêm nào mấy thiết thân? Rồi...tất cả phù vân! Rồi tất cả hư ảo!

Đi mặc thêm chiếc áo.

Trời lạnh thêm...bồng dầy.

Quê nhà ở hướng Tây...Cổ Quốc Cổ Hương và...Cổ Lý!

Nói thế cho nó phỉ lòng ta yêu quý người! Nói thế ai có cười...thấy mà: Hoa Hồng Trắng!

Trần Vấn Lệ